

vors amb les que es produeixen ara?

L'espasme present s'ha estès a la Xina, a l'Índia, Austràlia, l'Amèrica del Sur, a les parts més remotes del planeta, transformant l'equilibri econòmic de la present civilització.

Arriba per tot hi ho afecta tot i s'en ressenten França, Anglaterra, Alemanya, els Estats Units, totes aquelles nacions que semblava que tenien una política i una economia més segures.

Tot-hom espera lealment: espera que les coses s'arreglin per elles mateixes i s'arreglin bé. I per elles mateixes les coses se complicaran més cada dia. Es necessiten en aquestes hores gravíssimes, personalitats que no tinguin la petita vanitat de figurar en política, sinó la gran ambició de dir la veritat al poble, per severa que sigui i guiar-lo generosament en cerca d'un camí que ens pugui portar a la resolució d'aquests fonamentals problemes.

Es difonen les idees, es tramet el diner, però l'home s'arrapa encara a la seva terra. La irregularitat de la distribució humana, la desproporció entre el valor home i el valor capital en diversos llocs del món, tan que mentres en alguns indrets de màxima aglomeració constitueixen un problema difícil als sense feina, en altres llocs manquen braços per valorar les riqueses naturals.

Es necessari una nova distribució de la riquesa hi trobar formes polítiques renovades en relació amb les multituds que s'han de coordinar. La dificultat està precisament en descobrir la manera com aquestes noves formes concretin l'autoritat anònima i dispensi i respectin alhora el que és fonamental per a la dignitat humana: la llibertat.

(Continuarè)

A. T.

NOTA: L'AIGUAT DE SANT LLUC s'honora amb aquest to científic.

*****

Amb tota l'ànima

Ciudadans de Vilavert: Amb tot el cor, amb l'esperit ple de joia per una nova tan eloqüent vull saludar-vos, al fer-me sabedor que dintre aquesta vall, havia sortit el que podríem dir-ne un raig de llum en les tenebres de la nit, he volgut amb la meua humil ploma donar-vos la més sentida salutació, i a l'ensens dir-vos que aquest L'AIGUAT DE SANT LLUC faci que la seva saó penetri en el fons del cor dels vilavertans impregnant les seves venes d'un esperit de ciutadania i col·lectivitat, no volguem que aquest periòdic sigui obra només d'uns sectors de la nostra Vila sinó que ha d'ésser un crit unànim de germanor i patriotisme de tots els vilavertans. Tots sabem que un periòdic és el portaveu d'un poble, d'una associació i de tot estament tan polític com social.

L'AIGUAT DE SANT LLUC serà aquesta la seva missió i tots tenim de procurar de que no mori en plena joventut degut en que'l nostre esforç moral i material quedés mort, això mai. Les activitats de tots els vilavertans es tenen d'ajuntar per donar un bon nom a la nostra pàtria petita.

Ja era hora que la nostra Vila despertés d'aquest somni de vida rutinària antiga, el món evoluciona, i

sent aixís, tenim tots el deurer de seguir aquestes evolucions pel camí del progrés per arribar ha assolir un benestar moral i material ¿Còm conseguir-ho? Amb una cultura ben àmplia, obtingut això ella serà la que ens farà posseïdors d'aquest benestar, fent que la nostra Vila sigui coneguda arreu de la nostra terra, i a l'ensens que aquestes montanyes restin orgulloses de guardar dins la seva ànima una vila petita geogràficament, però molt gran amb esperit d'activitat i cultura.

L'AIGUAT DE SANT LLUC aquest periòdic primer que ha vist el sol a l'història de la nostra Vila, jo prego, principalment a tots els fills d'ella que col·laborin en aquesta magna obra que representa per una Vila de la seva valua, que no defalleixin un sol moment portant el seu gra de sorra per el seu enlairament.

Pensem que si aquest periòdic és satíric i humorístic, el que podríem dir-ne un plaer vulgar, fóra millor guardar-ne una pàgina sola per aquets afers, i el demès omplenar-lo d'articles aprofitosos per tots.

És, al meu entendre, tota vegada que la nostra Vila és agrícola, començar estudis, treballs de la terra, fruits desitjats, malalties dels arbres i plantes. Dedicant un espai pels mercats amb preus de venda i compra.

I prou que abuso de la bondad del Director d'aquest periòdic, demanant als de Vilavert que facin més del que puguin per assolir el grau màxim d'activitat complint amb un acte cívic d'alta ciutadania.

JOAN BIGORRA

Valls, Setembre 1931.

*****

De Barcelona estant

¡Aleluia! No tot ha d'anar segons el gust dels derrotistes. Amb la solució de la vaga dels metal·lúrgics i la possible de la vaga telefònica la nostra terra s'ha sentit alleujada d'un pes mortal que gravitava damunt del cos social i amenaçava amb caure i esclafar-lo amb estrall de tots plegats, els de dalt i els de baix.

Per primera vegada, després de molts de temps, hem pogut observar una bona fe en ambdues parts per tal de resoldre el problema que es plantejava. És innegable que, en la forma que estaven les coses, això que sembla de sentit comú, era tan excepcional que gairebé podem dir que es considerava impossible. Però, amb tota la joia, cal que confessem que s'ha demostrat clarament que el sentit de la realitat i de l'oportunitat no és privatiu d'una classe ni d'una tendència. Adhuc en els partits que, segons mentalitat burgesa es caracteritzen per una concepció bel·licosa de la lluita social, existeix una majoria que sap avantposar el cervell al cor i que sap que una victòria que impliqués l'esfondrament de l'economia d'un país, seria en realitat una desfeta. D'aquestes desfetes que serveixen de postura a les dictadures, les quals com a corbs i voltors viuen i prosperen allà on hi hagi carn morta.

Aquesta constatació que ja fa temps que havíem fet, era causa que ens dolgués tant el caire perillós que agafava la qüestió social tal com la portaven els nostres partits extremistes.

Sobre tot hi ha un factor en el seu contingut doctrinal que a la vegada que els du sovint a lamentables